

РЕШЕНИЕ

№ 12492

гр. София, 09.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 78 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР С. САВЧЕВ

при участието на секретаря РУМЯНА Д. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР С. САВЧЕВ Гражданско дело № 20221110136852 по описа за 2022 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

гр.София, 10.11.2022 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, II-ро Гражданско отделение, 78 с-в в открито заседание на двадесет и седми октомври 2022 год. , в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ПЕТЪР САВЧЕВ

при секретаря Румяна Дончева, като разгледа докладваното от съдията гр. дело № 36852/2022 год. , за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т.т. 1, 2, 3 от КТ.

Ищецът Е. С. Х., ЕГН: *****, съд. адр. гр. София, ж.к. „...2 твърди, в депозираната си искова молба, че е работила по трудов договор с ответника УМБАЛ БОЛНИЦА „... 1 на длъжността „лекар специализант в Отделение по физикална и рехабилитационна медицина”. Твърди, че със заповед № 431/27.05.2022 г. , трудовото й правоотношение било прекратено на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ – поради дисциплинарно уволнение. Счита, че заповедта за уволнението му е незаконосъобразна, поради което моли същата да бъде отменена и да бъде възстановена на заеманата преди уволнението длъжност. Твърди, че вследствие на уволнението е останала безработна, поради което моли присъждане на обезщетение в размер на 7 416 лв. за шестмесечен период от уволнението, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата. Претендира деловодни разноски.

Ответникът оспорва исковете и моли да бъдат отхвърлени като неоснователни, по съображения, изложени в отговора на исковата молба. Претендира деловодни разноски.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 12 от ГПК, приема следното от фактическа и правна страна:

По исковете с правно основание чл. 344, ал. 1, т.т. 1 и 2 КТ:

Страните не спорят и съдът приема за установено по делото, че ищцата е работила по трудов договор с ответника на длъжността „лекар специализант в Отделение по физикална и рехабилитационна медицина”, когато със заповед № 431/27.05.2022 г. /л. № 11/, трудовото й правоотношение е било прекратено на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ – поради дисциплинарно уволнение. Посоченото дисциплинарно нарушение в заповедта е единствено, а именно – отказ от явяване на ищцата на работа за нощна смяна в Спешно отделение на 19.05.2022 г.

Разпоредбата на чл. 190, ал. 1 от КТ посочва изчерпателно хипотезите на нарушаване на трудовата дисциплина, при осъществяването на които на работника или служителя може да се наложи дисциплинарно наказание уволнение. Неосъществяването на никоя от хипотезите изключва законосъобразността на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание.

Съгласно разпоредбата на чл. 190, ал. 2 от КТ, дори и да е осъществена формално хипотезата, която предвижда налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание, то пак следва да се приложи разпоредбата на чл. 189, ал. 1 от КТ, а именно – да се вземат предвид тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и поведението на работника или служителя. От изложеното следва, че законодателят е ограничил по характеристики случаите, при които може да се наложи дисциплинарно наказание „уволнение”, задължил е и при формалното им осъществяване да се преценяват конкретните обстоятелства с оглед евентуалният избор на по-леко наказание, като е изключил възможността да се налага най-тежкото дисциплинарно наказание извън лимитативно

изброените хипотези. В конкретния случай ищцата е уволнена дисциплинарно за фактически едно неявяване на работа, при положение, че чл. 190, ал. 1, т. 2 от КТ, предвижда възможност за такова уволнение при две последователни неявявания на работа. Съдът не приема, че с процесното дисциплинарно нарушение, каквото безспорно е неявяването на работа, е осъществена някоя друга хипотеза на чл. 190, ал. 1 от КТ, включително посочената в заповедта т. 7 на цитираната хипотеза. Последната предвижда възможност за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение” при „други тежки нарушения на трудовата дисциплина”. Съдът приема изложеното в заповедта за уволнение, че с неявяването си за нощната смяна в Спешно отделение на 19.05.2022 г. ищцата е причинила преправяне на графика за дежурства, ангажиране на друг лекар да я замести и като цяло смущение в организацията на работата в Спешно отделение. Това, обаче, не е тежко нарушение по смисъла на горесцитираната т. 7. , доколкото няма тежки последици за работодателя. В заповедта се цитира, че ищцата с поведението си би застрашила живота на пациенти в Спешно отделение, което от една страна е хипотеза и не се е осъществило, доколкото тя е заместена от друг лекар, а от друга страна – квалификацията на ищцата не е от естество да причини такава опасност. В заключение следва да се посочи, че при определяне на дисциплинарното наказание, ответникът-работодател не е избрал законосъобразното наказание по реда на горепосочените правила. Ето защо, съдът приема, че исквете по чл. 344, ал. 1, т.т. 1 и 2 следва да се уважат без да се обсъждат други възражения на ищеца.

С молба от 19.07.2022 г. /л. № 22/ ищцата допълва исквата молба и моли отмяна и на заповед № РД-20-1135/29.06.2022 г. /л. № 23/, с която е прекратена специализацията ѝ при ответника. В този част исквата молба е недопустима и следва да се върне на основание чл. 130 от ГПК, доколкото такъв иск не е предвиден от трудовото, а и от частното право. Съгласно чл. 124, ал. 3 от ГПК, конститутивните искове са изрично предвидени от закона.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 във вр. чл. 225, ал. 1 от КТ:

КТ дава възможност на незаконно уволнения да потърси обезщетение за уволнението си, като това обезщетение се лимитира законодателно до брутното трудово възнаграждение за месеца, предхождащ уволнението, и за период от шест месеца, през които уволненият действително у останал без работа – чл. 225, ал. 1 от КТ. В конкретния случай, след незаконосъобразното уволнение от 27.05.2009 г. , както се прие по-горе, ищецът е останала безработна за 6-месечен период – видно от извършения, по реда на чл. 204, ал. 1 от КТ, оглед на оригинала на трудовата книжка на ищцата, в откритото съдебно заседание от 27.10.2022 г. Размерът на обезщетението за този период – толкова колкото се претендира – 7 416 лв. , се отдели като безспорно с протоколно определение от 06.10.2022 г. Ето защо, искът по чл. 344, ал. 1, т. 3 във вр. чл. 225, ал. 1 от КТ следва да се уважи изцяло.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 1 700 лв. разноски по делото. На осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на СРС сумата от 456,64 лв.

Въз основа на гореизложеното, Софийски районен съд

Р Е Ш И :

ПРИЗНАВА , че ответника УМБАЛ БОЛНИЦА „... 1 незаконно е уволнил ищеца Е. С. Х., ЕГН: *****, съд. адр. гр. София, ж.к. „...2 от заеманата длъжност „лекар специализант в Отделение по физикална и рехабилитационна медицина” със заповед № 431/27.05.2022 г. и отменя заповед № 431/27.05.2022 г.

ВРЪЩА исковата молба в частта, с която се моли отмяна на заповед № РД-20-1135/29.06.2022 г.

ВЪЗСТАНОВЯВА ищеца Е. С. Х., ЕГН: *****, съд. адр. гр. София, ж.к. „...2 на длъжността „лекар специализант в Отделение по физикална и рехабилитационна медицина” при ответника УМБАЛ БОЛНИЦА „... 1.

ОСЪЖДА ответника УМБАЛ БОЛНИЦА „... 1 да заплати на ищеца Е. С. Х., ЕГН: *****, съд. адр. гр. София, ж.к. „...2, на основание чл. 225, ал. 1 от КТ, сумата от **7 416 лв.** за шестмесечен период, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 07.07.2022 г. , до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА ответника УМБАЛ БОЛНИЦА „... 1 да заплати на ищеца Е. С. Х., ЕГН: *****, съд. адр. гр. София, ж.к. „...2, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 1 700 лв. деловодни разноски.

ОСЪЖДА ответника УМБАЛ БОЛНИЦА „... 1 да заплати на СРС, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, сумата от 456,64 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от обявяването му на 10.11.2022 г.

Препис от решението да се връчи на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :

Съдия при Софийски районен съд: _____